

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 22 januari 2019 met nummer RvVb-A-1819-0502
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0862-A

Verzoekende partij	mevrouw Gabriella WOUTERS vertegenwoordigd door advocaat Ria HENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 191
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkommende partij	de heer Stijn VERHEYEN vertegenwoordigd door advocaat Philippe VAN WESEMAEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 235

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 16 augustus 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 1 juni 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van onder andere de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten van 18 augustus 2014 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een melkveestal, sleufsilos, een mestvaalt en een elektriciteitscabine en het regulariseren van een sleufsilos op een perceel gelegen te 2320 Hoostraten, Sint Lenaartseweg 60A, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie F, nummer 199 W, 199 D2 en 199 E2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 7 november 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkommende partij met een beschikking van 11 april 2018 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient geen schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 4 december 2018.

Advocaat Hilde VERMEIREN *loco* advocaat Ria HENS voert het woord voor de verzoekende partij. De tussenkomende partij verschijnt schriftelijk.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 6 juni 2014 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het *“bouwen van een melkveestal, sleufsilos, een mestvaalt en een elektriciteitscabine en het regulariseren van een sleufsilos”* op de percelen gelegen te 2320 Hoostraten, Sint Lenaartseweg 60A.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Turnhout’, vastgesteld met koninklijk besluit van 30 september 1977 in agrarisch gebied.

De percelen liggen ook nabij (op ongeveer 500 meter) het habitatrichtlijngebied ‘Heesbossen, Vallei van Marke en Merkse en Ringven met valleigronden langs de Heerles Loop’.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 2 juli 2014 tot en met 31 juli 2014, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het Departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 31 juli 2014 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 18 augustus 2014 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekent onder andere de verzoekende partij op 26 september 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 20 november 2014 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 25 november 2014 verklaart de verwerende partij het beroep op 27 november 2014 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden.

2.

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 9 februari 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van deze beslissing van 27 februari 2014. De Raad verwerpt met een arrest van 30 juni 2015 (nummer S/2015/0077) de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en met een arrest van 21 februari 2017 (nummer RvVb/A/1617/0581) vernietigt de Raad de vergunning van 27 november 2014.

3.

Na vermeld vernietigingsarrest herneemt de verwerende partij de procedure.

Met een aangetekend schrijven van 13 maart 2017 verzoekt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten om een nieuw openbaar onderzoek te organiseren over de aanvraag van 6 juni 2014, waarbij de passende beoordeling (inclusief bijlage 1, 2a, 2b, 3a, 3c) deel dient uit te maken van het dossier dat wordt onderworpen aan het openbaar onderzoek.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 31 maart 2017 tot en met 30 april 2017, dient onder andere de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 22 maart 2017 gunstig en is van oordeel dat de destijds goedgekeurde passende beoordeling – in het kader van de milieuvergunningsaanvraag – hiervoor kan gebruikt worden. Deze passende beoordeling dient niet meer te worden aangevuld of aangepast.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 25 mei 2017 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. Hij adviseert:

“ ...

Naar aanleiding van het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen werd er aan de gemeente gevraagd een openbaar onderzoek te houden, ditmaal met eveneens de passende beoordeling in de stukken van het dossier.

Het openbaar onderzoek werd gevoerd van 31 maart 2017 tot en met 30 april 2017.

Op 28 april werd door de beroepende partijen een bezwaar ingediend tijdens dit openbaar onderzoek. Het bezwaar wordt samengevat als volgt:

(...)

Op basis van het vernietigingsarrest werd ook advies ingewonnen bij de afdeling voor Natuur en Bos van de Vlaamse overheid. Het advies werd uitgebracht op 22 maart 2017 en gaat als volgt:

‘Het voorgelegde beroepschrift- ingediend door omwonenden -heeft betrekking op een bestaand melkveebedrijf dat gesitueerd is in agrarisch gebied.

(...)

De beroepsindieners zijn van oordeel dat voor deze stedenbouwkundige vergunningsaanvraag de opmaak van een passende beoordeling noodzakelijk was aangezien het bedrijf in de nabije omgeving van een habitatrichtlijngebied gelegen is. De

passende beoordeling had volgens hen ook deel moeten uitmaken van het openbaar onderzoek. Het Agentschap voor Natuur en Bos beaamt dat er in het kader van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag geen passende beoordeling werd opgemaakt. In het kader van de milieuvergunningsaanvraag werd echter wel een passende beoordeling opgemaakt waarin wordt onderzocht welke de impact is van de bedrijfsuitbreiding- als gevolg van de toename van de verzurende en vermistende bedrijfsemissies- op de beschermde habitats in de betrokken speciale beschermingszone. Uit dit document bleek dat de te verwachten bedrijfsemissies geen betekenisvolle negatieve impact zullen hebben op deze beschermde habitats . Deze passende beoordeling werd door het Agentschap op 20/08/2013 goedgekeurd. Gezien de resultaten van deze passende beoordeling bracht het Agentschap in 2014 ook een (stilzwijgend) gunstig advies uit over de bijhorende milieuvergunningsaanvraag.

De stad Hoogstraten is -als gevolg van een arrest van de Raad voor Vergunningenbetwisting-verplicht om een nieuw openbaar onderzoek te organiseren over de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag van het bedrijf Verheyen. Tijdens dit openbaar onderzoek moet ook een passende beoordeling ter inzage van het publiek worden gelegd. Het Agentschap is van oordeel dat de destijds goedgekeurde passende beoordeling- in het kader van de milieuvergunningaanvraag- hiervoor kan gebruikt worden . Deze passende beoordeling dient niet meer te worden aangevuld of aangepast.'

Uit de passende beoordeling blijkt duidelijk dat de effecten op de omgeving verwaarloosbaar zijn. De motivatie van het Agentschap Natuur en Bos wordt eigen gemaakt door de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar.

(...)

Uit de passende beoordeling blijkt duidelijk dat de effecten op de omgeving verwaarloosbaar zijn. De motivatie van het Agentschap Natuur en Bos wordt eigen gemaakt door de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar.

De overige aspecten werden reeds behandeld in de oorspronkelijke beroepsprocedure en blijven integraal behouden.

Voorstel aan deputatie is een voorwaardelijke vergunning te verlenen.

...

Na de hoorzitting van 30 mei 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 1 juni 2017 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden, waarin ze zich aansluit bij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de inhoud ervan tot haar eigen motivering maakt. Dit is de bestreden beslissing.

4.

4.1

Ondertussen verkrijgt de tussenkomende partij de gevraagde milieuvergunning bij beslissing van de verwerende partij van 17 oktober 2013. De verzoekende partij tekent ook tegen deze beslissing beroep aan. Bij besluit van 28 mei 2014 verklaart de Vlaamse minister van leefmilieu het beroep gedeeltelijk gegrond en verleent ze de milieuvergunning met uitzondering van de uitbreiding van de opslag van 100 m³ vaste mest en de opslag van 4.150 m³ groenvoeder in drie sleufsilo's.

De verzoekende partij dient tegen dit besluit een beroep tot schorsing en vernietiging in bij de Raad van State. De Raad van State wijst met een arrest van 6 november 2014 (nr. 229.081) het verzoek tot schorsing af en met een arrest van 20 oktober 2016 (nr. 236.191) vernietigt de Raad van State de milieuvergunning van 28 mei 2014.

Naar aanleiding van dit vernietigingsarrest van de Raad van State heeft de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw op 3 april 2017 het beroep gegrond verklaard en de milieuvergunning geweigerd aan de tussenkomende partij. Deze milieuvergunning had betrekking op het plaatsen van de runderen, het stallen van voertuigen, een koelgroep voor de melktank, de opslag voor mazout, de opslag van stro, mest, melk en groenvoeder, en een grondwaterwinning.

4.2

De verwerende partij verleent op 27 november 2014 een nieuw aangevraagde milieuvergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij voor:

- een transformator met individueel nominaal vermogen van 100 kVA;
- een bijkomende opslag van mest
- een bijkomende opslag groenvoeder.

Na administratief beroep van de verzoekende partij heeft de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw op 24 juni 2015 het beroep zonder voorwerp verklaard voor een sleufsilo en voor de overige aspecten ongegrond verklaard.

De verzoekende partij dient tegen dit besluit een beroep tot vernietiging in bij de Raad van State; Bij arrest van 30 november 2017 (nr. 240.040) vernietigt de Raad van State de milieuvergunning van 24 juni 2015.

Naar aanleiding van dit vernietigingsarrest van de Raad van State heeft de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw op 11 mei 2018 het beroep gegrond verklaard en de milieuvergunning geweigerd aan de tussenkomende partij.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

1.

Overeenkomstig artikel 21, §1, derde lid DBRC-decreet is de tussenkomende partij een rolrecht verschuldigd. Het rolrecht dat per tussenkomende partij verschuldigd is, bedraagt 100 euro.

Artikel 21, §5 DBRC-decreet bepaalt dat het verschuldigde rolrecht binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de dag van de betekening van de brief waarmee het verschuldigde bedrag wordt meegedeeld, gestort wordt. Indien het rolrecht niet tijdig betaald is, wordt het verzoekschrift tot tussenkomst niet-ontvankelijk verklaard.

2.

De tussenkomende partij werd verzocht om binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de betekening van de brief van de griffie van 26 april 2018, het rolrecht te storten. De Raad stelt vast dat de tussenkomende partij het rolrecht tot op heden niet heeft betaald.

De tussenkomende partij werd, gelet op het algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd, op de

openbare zitting van 4 december 2018 de mogelijkheid gegeven om toelichting te geven over eventuele redenen van overmacht of onoverwinnelijke dwaling. De tussenkomende partij verschijnt evenwel schriftelijk.

De niet-betaling van het door de tussenkomende partij verschuldigde rolrecht heeft tot gevolg dat de tussenkomst onontvankelijk is. Er kan dan ook geen rekening gehouden worden met de standpunten van de tussenkomende partij bij de beoordeling van de vordering tot vernietiging.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

1.

Uit de gegevens van de zaak en zoals onder punt 4 van het feitenrelaas uiteengezet blijkt dat de tussenkomende partij voor de exploitatie van de aangevraagde werken de nodige milieuvergunningsaanvragen heeft ingediend.

In haar wederantwoordnota bezorgt de verzoekende partij een afschrift van de besluiten van de bevoegde minister van 3 april 2017 en 11 mei 2018 waarbij de met de bestreden beslissing corresponderende milieuvergunningen worden geweigerd (stukken 9 en 10 van de stukkenbundel van de verzoekende partij). De verzoekende partij is van oordeel dat de corresponderende milieuvergunningen als definitief geweigerd moeten worden beschouwd en dat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van rechtswege vervallen is.

2.

Artikel 4.5.1, §2, derde lid VCRO en artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet bepalen dat een stedenbouwkundige vergunning van rechtswege vervalt wanneer de milieuvergunning definitief geweigerd wordt.

Er is een definitieve weigering van de milieuvergunning wanneer de termijn om administratief beroep in te stellen, zoals bepaald in artikel 23 van het Milieuvergunningsdecreet, verstreken is, of wanneer de vergunningverlenende overheid de milieuvergunning na administratief beroep heeft geweigerd.

Gelet op het voorgaande en inzonderheid de weigeringsbeslissingen van de bevoegde minister van 3 april 2017 en 11 mei 2018, moet worden besloten dat de bestreden beslissing als gevolg van de definitieve weigering van de betrokken milieuvergunningen van rechtswege is vervallen en het huidige beroep derhalve zonder voorwerp is.

VI. KOSTEN

1.

In haar verzoekschrift vordert de verzoekende partij dat de verwerende partij verwezen wordt in de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingvergoeding.

2.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Het teloorgaan van het voorwerp van het beroep is evenwel niet toe te schrijven aan de verzoekende partij noch aan de verwerende partij, maar is enkel te wijten aan de definitieve weigering van de betrokken milieuvergunningen, zodat het de Raad passend voorkomt de kosten van het geding ten laste van de tussenkomende partij te leggen. De tussenkomende partij kan ter zake beschouwd worden als de in het ongelijk gestelde partij.

3.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad, op verzoek, een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen ten laste van de in het ongelijk gestelde partij. De rechtsplegingsvergoeding is een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

De verzoekende partij begroot de gevraagde rechtsplegingsvergoeding niet, zodat enkel het basisbedrag van 700 euro toe te kennen is, voor zover het verschuldigd zou zijn.

4.

Zoals hierboven reeds gesteld, beschouwt de Raad de verzoekende partij noch de verwerende partij als de ten gronde 'in het gelijk gestelde partij' en dit gelet op het van rechtswege verval van de stedenbouwkundige vergunning tengevolge van de definitieve weigering van de betrokken milieuvergunningen.

Artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet bepaalt uitdrukkelijk dat de tussenkomende partij niet gehouden kan worden tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten.

Het verzoek tot toekenning van een rechtsplegingsvergoeding van de verzoekende partij wordt dan ook verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Stijn VERHEYEN is onontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging bij gebrek aan voorwerp.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, beperkt tot het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 22 januari 2019 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS